

## POSTANOWIENIE

Dnia 21 maja 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Michał Laskowski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Jacek Błaszczyk

SSN Eugeniusz Wildowicz

Protokolant Anna Korzeniecka-Plewka

w sprawie **I. Z.**

skazanej z art. 286 § 1 i art. 270 § 1 i art. 297 § 1 w zw. z art. 11 § 2 w zw. z art. 12 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 21 maja 2019 r.

wniosku obrońcy skaranej

o wznowienie postępowania

zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 11 grudnia 2017 r., sygn. akt II AKa [...],

zmieniającego wyroku Sądu Okręgowego we W.

z dnia 6 kwietnia 2017 r., sygn. akt III K [...],

### **postanowił:**

**1. oddalić wniosek,**

**2. zwolnić skaraną I.Z. od ponoszenia kosztów sądowych postępowania wznowieniowego.**

### UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 6 kwietnia 2017 r., sygn. akt III K [...], Sąd Okręgowy we W. uznał I. Z. za winną popełnienia zarzuconych jej przestępstw opisanych w punktach XX, XXI i XXII części wstępnej wyroku, polegających na tym, że:

- w dniu 30 lipca 2010 roku we W., działając wspólnie i w porozumieniu z R. S., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadziła bank P. S.A. [...] Odział we W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 200.000 złotych w ten sposób, że zawarła umowę kredytową o numerze [...], przedkładając wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu uprzednio podrobione i dostarczone jej przez R. S. zaświadczenie o zatrudnieniu i osiągniętych dochodach datowane na 26 lipca 2010 roku, z którego wynikało, że jest ona zatrudniona od dnia 15 czerwca 2009 r. jako dyrektor sprzedaży w firmie P. sp. z o.o. z siedzibą przy ul D. [...] we W. ze średnim miesięcznym wynagrodzeniem 11000 zł brutto, podczas gdy nigdy nie była ona zatrudniona w tej firmie i była osobą niepracującą, które to informacje były okolicznościami o istotnym znaczeniu dla uzyskania przedmiotowego kredytu, wprowadzając pracowników banku w błąd co do swojej zdolności kredytowej i możliwości finansowych spłaty kredytu, czym działała na szkodę P. SA, to czynu z art. 286 § 1 k.k. i art. 270 § 1 kk i art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.;
- w okresie od dnia 14 października do 28 października 2010 roku we W., działając wspólnie i w porozumieniu z R. S., z góry powziętym zamiarem, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadziła Bank P. S.A. [...] Odział we W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości w kwocie 250.000 złotych, w ten sposób, że przedkładając w dniu 14 października 2010 roku wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu uprzednio podrobione i dostarczone jej przez R. S. zaświadczenie o zatrudnieniu i osiągniętych dochodach datowane na 11 października 2010 roku, z którego wynikało, że jest ona zatrudniona od dnia 1 września 2009 r. jako dyrektor sprzedaży w P. sp. z o.o. z siedzibą przy ul D. [...] we W. ze średnim miesięcznym wynagrodzeniem 15500 zł brutto, podczas gdy nigdy nie była ona zatrudniona w tej firmie i była osobą niepracującą, które to informacje były okolicznościami o istotnym znaczeniu dla uzyskania przedmiotowego kredytu, w wyniku czego zawarła w dniu 28 października 2010 r. z P. SA umowę kredytową o numerze [...], wprowadzając pracowników banku w błąd co do swojej zdolności kredytowej i możliwości finansowych spłaty kredytu, czym działała na szkodę

P. SA, to czynu z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.;

- w okresie od dnia 15 marca 2011 roku do 22 marca 2011 r. we W., działając wspólnie i w porozumieniu z R. S., z góry powziętym zamiarem, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości P. SA [...] Odział we W. w kwocie 350.000 złotych w ten sposób, że przedłożyła wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu uprzednio podrobione i dostarczone jej przez R. S. zaświadczenie o zatrudnieniu i osiąganych dochodach z dnia 14 marca 2011 roku, z którego wynikało, że jest ona zatrudniona od 1 maja 2009 r. jako dyrektor sprzedaży w P. sp. z o.o. z siedzibą przy ul. D. [...] we W. ze średnim miesięcznym wynagrodzeniem 16500 zł brutto, podczas gdy nigdy nie była ona zatrudniona w tej firmie i w tym czasie była osobą niepracującą, które to informacje były okolicznościami o istotnym znaczeniu dla uzyskania przedmiotowego kredytu, w wyniku czego zawarła w dniu 22 marca 2011 r. umowę kredytu o numerze [...], wprowadzając tym samym w błąd przedstawicieli banku co do swojej zdolności kredytowej oraz możliwości finansowych spłaty kredytu, czym działała na szkodę P. SA, to jest czynu z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

Za czyn opisany w punkcie XX części wstępnej wyroku Sąd Okręgowy wymierzył I. Z. karę 1 roku pozbawienia wolności i 20 stawek dziennych grzywny określając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 30 złotych. Za czyny opisane w punktach XXI i XXII wyroku wymierzył zaś I. Z. karę roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności i 40 stawek dziennych grzywny, określając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 30 złotych oraz na podstawie art. 46 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. orzekł wobec niej obowiązek naprawienia szkody w kwocie 291.469,23 zł solidarny z tożsamym obowiązkiem orzeczoną wobec R. S. w pkt 1 wyroku.

Sąd połączył wymierzone kary pozbawienia wolności i grzywny i wymierzył oskarżonej karę łączną roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności i 40 stawek dziennych grzywny, określając wysokość jednej stawki na kwotę 30 złotych. Na podstawie art. 69 § 1 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. wykonanie

orzeczonej kary pozbawienia wolności wobec I.Z. Sąd warunkowo zawiesił, ustalając okres próby na 2 lata.

Na skutek apelacji wniesionej m.in. przez prokuratora Sąd Apelacyjny w [...] wyrokiem z dnia 11 grudnia 2017r. sygn. akt II AKa [...] zmienił wyrok Sądu Okręgowego we W. z dnia 6 kwietnia 2017 roku, sygn. akt III K [...] w odniesieniu do I. Z. poprzez uzupełnienie kwalifikacji prawnej przypisanych jej czynów w punkcie XX części dyspozytywnej wyroku o przepis art. 12 k.k., a w pozostałym zakresie utrzymał w mocy zaskarżony wyrok.

Obrońca skazanej wniósł o wznowienie postępowania na podstawie art. 540 § 1 pkt 2 lit a k.p.k., podnosząc ujawnienie się nowych, nieznanych w poprzednim postępowaniu dowodów, wskazujących na to, że skazana nie popełniła przypisanych jej przestępstw. Po pierwsze, w okresie zawarcia umowy kredytowej numer [...] z dnia 22 marca 2011 r. skazana – wbrew ustaleniom Sądów obu instancji była zatrudniona w firmie [...] „P.”. Po drugie zaś, skazana złożyła w dniu 21 marca 2018 r. bankowi P. SA oświadczenie o uchyleniu się od skutków prawnych oświadczenia woli złożonego przy zawieraniu przywołanej wyżej umowy kredytowej nr [...] z powodu działania pod wpływem istotnego błędu.

W pisemnej odpowiedzi na wniosek prokurator wniósł o jego oddalenie, wskazując na to, że wskazane we wniosku okoliczności nie mogą być uznane za nowe fakty i dowody stanowiące podstawę wznowienia postępowania.

#### **Sąd Najwyższy zważył, co następuje.**

Wniosek nie zasługuje na uwzględnienie.

Dowody wskazane we wniosku obrońcy nie mogą uzasadniać wznowienia postępowania, gdyż wbrew stanowisku wyrażonemu we wniosku nie spełniają one wymogów wskazanych w treści art. 540 § 1 pkt 2 k.p.k.

Jeśli chodzi o okoliczność dotyczącą zatrudnienia skazanej w okresie zawarcia umowy kredytowej numer [...] z dnia 22 marca 2011 r. w firmie [...] „P.”, trafnie wskazał prokurator w odpowiedzi na wniosek, że nie może ona być podstawą wznowienia *de novis*. Zgodzić należy się, że okoliczność bycia przez skazaną w dacie czynu osobą zatrudnioną, czy też bezrobotną, miała dla przypisania jej sprawstwa i winy znaczenie drugorzędne. Nawet jeśli argumentacja Sądu odwoławczego skupiała się na tej okoliczności (zob. s. 62

uzasadnienia wyroku Sądu Apelacyjnego), nie można zasadnie przyjąć, że rozstrzygnięcie zapadłe względem skazanej byłoby odmienne, gdyby Sądom orzekającym znane były twierdzenia o zatrudnieniu skazanej w firmie [...] „P.”. Nadto trzeba zauważyć, że w obecnym brzmieniu przepisu art. 540 § 1 pkt 2 k.p.k. wznowienie z powodu pojawienia się nowych faktów i dowodów, którego domaga się obrońca we wniosku, jest możliwe tylko w razie pojawienia się dowodów nieznanymi zarówno sądowi, jak i stronie postępowania (zob. postanowienie SN z dnia 25 października 2016 r., IV KO 56/16; D. Świecki (red.), Kodeks postępowania karnego. Komentarz, 2018; K. Dudka, H. Paluszkiwicz, D. Szumiło – Kulczycka, Kodeks postępowania karnego. Wybór orzecznictwa, 2015). Tymczasem trudno w świetle zasad doświadczenia życiowego przyjąć, że skazana składając w postępowaniu wyjaśnienia, w których poruszana była kwestia jej zatrudnienia, nie miała świadomości zatrudnienia w firmie „P.” i nie mogła tej okoliczności podnieść. Nie ma więc wątpliwości, że okoliczność zatrudnienia skazanej w tej firmie w dacie popełnienia jednego z przypisanych jej czynów nie może być uznana za nowy fakt lub dowód nieznanymi w zakończonym prawomocnie postępowaniu.

Jeśli zaś chodzi o oświadczenie złożone pokrzywdzonemu bankowi o uchyleniu się od skutków oświadczenia złożonego pod wpływem błędu, okoliczność ta w oczywisty sposób nie może podważyć ustaleń faktycznych dokonanych w zaskarżonym wyroku Sądu Apelacyjnego, gdyż miała ona miejsce po prawomocnym zakończeniu postępowania i nie może być podstawą odmiennej oceny zachowania skazanej w datach popełnienia przypisanych jej zachowań. Bez znaczenia pozostają też twierdzenia o niedopełnieniu przez pracowników banku należytej staranności przy udzielaniu skazanej przedmiotowych kredytów, gdyż poziom wykazanej przez pokrzywdzonego staranności nie ma wpływu na wypełnienie znamion przestępstwa oszustwa.

Z powyższych względów, wobec ustalenia, że podane we wniosku dowody nie spełniają warunku dowodów nowych w rozumieniu art. 540 § 1 pkt 2 k.p.k. brak podstaw do uwzględnienia wniosku obrońcy o wznowienie postępowania.

W tym stanie rzeczy orzeczono jak w sentencji.